

stærk Enceinte. Tænk Dem, at den Dag kom, da vi fik opført en ikke stormfri Linie langs med Indersiden af Vallensbæk Mose og saa nedrev den stormfri Enceinte, som ligger 4 Kilometer bagved. Hvad vilde Europa tænke, naar man fik det at høre? Jeg tænker, man vilde sige det samme som Grev Lynar udtalte, da han fik Efterret om Struensees Dødsdom. Man skulde tro, at de Danskes Hjerner var blevne til Grød. Inden man derfor kan dømme om Betime-ligheden og Forsvarligheden af den ydre Linie, som vil koste 3 Mill. Kr. mere end Fuldstændiggørelsen af den gamle, synes jeg, at Generalstaben burde have Lejlighed til at besvare Spørgsmaalet i en Form omtrent saaledes: Hvorledes opnaas den fuldstændigste Sikring for et Beløb af 12 Mill. Kroner eventuelt i Forbindelse med den gamle Fæstning? Jeg synes, det maa være Udvalgets simple Pligt at spørge Generalstaben paa den Maade. Hvis Resultatet saa bliver, at der opnaas ringere Sikring for 12 Millioner Kroner minus den gamle Fæstning end for 9 Mill. Kr. plus den gamle Fæstning, synes jeg nok, der er Anledning til ny Overvejelse. Regeringen har fremsat som absolut Maksimum disse 12 Mill. Kr. til den ydre Linie, ud over dette vil Regeringen ikke gaa; men naar Regeringen nu i dette Spørgsmaal er saa nøjeregnende med Millionerne, hvor kan den saa være ligegyldig, naar Sagen stiller sig saaledes: I kunne opnaa mere for 9 Mill. Kr. i Forbindelse med den gamle Landbefæstning, end I kunne opnaa for 12 Mill. Kr. i Forbindelse med den nye. Hvor kan Regeringen saa forsvare at risikere 3 Mill. Kr. mere for den nye, naar den er saa nøjeregnende med Maksimumsgrænsen og forlanger, at de 12 Mill. Kr. paa ingen Maade maa overskrides?

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

H. L. Møller: Nej, ikke helt nær.

Formanden: Jeg skal da her afbryde Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

H. L. Møller: Jeg sluttede i Formiddags med at udtale det Ønske, at under de kommende Forhandlinger i Udvalget maatte Generalstaben blive stillet saaledes, at der kunde siges det samme om dens Stilling og Opgave, som Regeringen gennem den højtærede Konseilspræsident havde udtalt som sin Opgave. Han sagde forleden: Vælgerne have fremfor nogen Krav paa, at Regeringen taler rent ud af Posen til dem om, hvad den anser for det rette. Jeg vil udtale det Haab, at naar Forhandlingerne i Udvalget begynde, maa ogsaa Generalstaben blive stillet saaledes, at den faar Lov til at tale rent ud af Posen om, hvad den anser for det rette uden at være bunden af noget som helst politisk Hensyn, der foreskrives den udefra. Jeg har ogsaa selv anset det for min Pligt ved Omtale af hele dette Spørgsmaal at tale rent ud af Posen. Jeg er mig bevidst, at jeg derved maaske er kommen til at tilsidesætte et eller andet diplomatisk Hensyn, som nogen kunde ønske taget, for lettere at komme over de kommende Forhandlinger her og i Udvalget. Jeg har ikke taget i Betænkning alligevel at tale uforbeholdent og frit om denne Sag i den Tro, at det langt mere kommer an paa nu at tale til Vælgerne, sætte dem i Stand til at dømme ret om disse Spørgsmaal, end paa at tage mere eller mindre diplomatiske Hensyn til Personer eller Grupper her i Tinget.

I den Modstand, der fra Venstres Side rejses mod at anerkende Nødvendigheden af de nye Befæstningsanlæg her omkring København — Befæstningsanlæg maa man have Lov til at kalde dem, al den Stund de nævnes i et Lovforslag, der har til Titel: Forslag om nye Befæstningsanlæg —, ligger der sikkert ofte en mere eller mindre bevidst Forestilling om, at dersom man gaar ind paa Hærens Krav i dette Stykke, vil Højre faa Ret, saa har Højre jo sejret. Og under Forhandlingerne i de nærmest foregaaende Dage har det netop været saaledes, at det den ene Gang efter den anden er blevet sagt af Modstanderne af et Forlig om denne Sag til Venstremænd, der kunne tænkes at nøle og tøve: Hvis I gaa med til dette, anerkende I, at Højre har Ret, saa har Højre jo sejret. Maa jeg